

Józef Pless

Győzött a vihogás

(Wygrat chicot)

győzött
a vihogó
sztálini potenciál

a katyúi tiszteken
a varsói felkelésen
a gdański decemberen

győz
aki a legtöbbet

rabolja
elhallgattatja
megöli

győz
olykor
még saját köreinkben is

az ordítózás
a gúny
a kétkedés

egy pillanat
s győzhet
felettünk
a halál

de saját
józanságunk
szintúgy
győzedelmeskedhet

*

A „Lübecki imák fiamhoz” ciklusból

Vasárnap

(Niedziela)

A templomban
mindenkinek
mindent megbocsátottál.

És két óra múlva
az orvos
felolvasta az ítéletet,
megremegettél.

Apám, ő tudós ember volt,
nem felcser.
Ez rák.

Meggyőződésed volt,
hogy jó
kezekben vagy.

Hittél a tenyérbe zárt fényeknek,
az angyaloknak és a szerencsének.

Semmibe vetted a szomorú csengők hangját,
az égő gyertyákat.

Vártál a tudás és a hit
győzelmére.

Míndhiába.

2005. II. 3.

*

Erről és amarról

(To i onno)

Oly szörnyen
üres Nélküled minden.

Nincs kivel dumcsizzak,
sörözzek,
és panaszkodjak
erről és amarról.

Te már
mindezt összegezted.

Nekem a provokatív
amaz maradt.

Hogy' éljek így tovább?

2004 decembere

*

Arcmásod

(Tvoj portret)

Arcvonásaid a
művész hűen adta vissza,
köszönöm, Richárd.

Ezen a bronzon kissé
kialvatlan, kötekedő, és,
hogy mondjam, még egészséges vagy.

Bámulom arcodat,
és várom arcizmod
apró rezdülését.

Az emberek pedig
azon elmélkednek,
mennyibe kerülhetett a szobor.

2004 novembere